

פרוטוקול מס' 37

ישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה
יום שני, כ"ח בכסלו התשנ"ז (9 בדצמבר 1996), שעה: 11:00

<u>נכחו</u>	<u>חברי הוועדה:</u>	
	סאלח טריף - היו"ר	
	דוד אזולאי	
	רפי אלול	
	בני אלון	
	טאלב אלסאנע - מ"מ	
	זאב בויס	
	עמנואל זיסמן	
	איתן כבל - מ"מ	
	סלים סאלח	
	אברהם שטרן	
		<u>מוזמנים:</u>
	צבי האוזר	- יועץ שרת התקשורת
	זהבה לייב	- אגף החקירות במשרד לבטחון פנים
	ניצב מרגלית קרופרו-	עוזרת ראש אגף החקירות
	עו"ד יעל אחילאה	- בפרויקטים המשרד לבטחון פנים
	כרמית פנטון	- משרד המשפטים
	נאוה שטראוס	- יועצת משפטית ברשות השניה
	יחיאל לימור	- לטלויזיה
		- סמנכ"ל לענייני רדיו ברשות השניה
		- לטלויזיה
		- חוג לתקשורת אוניברסיטת תל-אביב
		והמכללה למינהל
	<u>יועצת משפטית:</u>	מירי פרנקל-שור
	<u>מנהלת הוועדה:</u>	יפה שפירא
	<u>קצרנית:</u>	אושרה עצידה
	<u>סדר-היום:</u>	חוקיות שידורי ערוץ 7

חוקיות שידורי ערוץ 7

היו"ר סאלח טריף:

בוקר טוב לכולם.

אני מתכבד לפתוח את ישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה.

עמנואל זיסמן:

אדוני היושב ראש, האם אתה יכול לומר לנו מהו בדיוק הנושא שעומד על סדר היום. תגדיר לנו את הנושא, בבקשה.

היו"ר סאלח טריף:

זו בעיה להגדיר את הנושא. בכל אופן, הנושא הוא משדרים ואנטנות.

אברהם שטרן:

תסביר לנו למה זה קשור לוועדת הפנים?

היו"ר סאלח טריף:

אני מבין את הרגישות שלכם לכל מה שקשור לערוץ שבע או שמונה. אם זכור לכם אנחנו התחלנו לטפל בעניין האנטנות וסגרנו אנטנה אחת ואולי נסגור עוד אנטנה של הצבא בחיפה וזאת מפאת פעילות שמזיקה. עכשיו אנחנו מדברים על פעילויות של משדרים ואנטנות שהן לא רק מסרטנות אלא הן פשוט משגעות את השכל להרבה מאוד אנשים במדינה. הם פועלים בניגוד לחוק.

עמנואל זיסמן:

של מי האנטנות האלה?

היו"ר סאלח טריף:

זה הכל סודות.

עמנואל זיסמן:

אני שמעתי שהן לא שייכות לערוץ שבע אלא למישהו אחר. האם הזמנת גם את אלה שיכול להיות שהם הבעלים של האנטנה?

היו"ר סאלח טריף:

אני קיבלתי מידע על כל כך הרבה אנטנות. יש לי פה רשימה של 72 תחנות פיראטיות.

עמנואל זיסמן:

למה לא הזמנת גם את שאר החשודים? למה רק חשוד אחד?

היו"ר סאלח טריף:

אני הזמנתי.

חברי הכנסת הנכבדים, אני כל כך מעריך אתכם ואני מעריך את תבונתו הרבה של חבר הכנסת זיסמן, אבל אתם יודעים שמי שעושה פעילות לא חוקית לא ממהר לבוא לוועדה של הכנסת. לא רק שהם לא ממהרים אלא יש כאלה שלפעמים יש להם נציגים בתוך הוועדה, אז מה הבעיה? למשל, אחד הערוצים החשובים שהוא סביב הספרה שבע, אמר שמי שמייצג אותו הוא אחד מחברי הוועדה שהוא איננו כאן. אני רוצה שתדעו שזה חמור ביותר בעיניי שיש בתוך הוועדה שלנו אנשים שהם אמורים לייצג תחנות פיראטיות שפועלות בניגוד לחוק. הנושא הזה הוא חמור ביותר וכאן אני צריך להתחשב עם משרדי המשפטים, המשטרה והתקשורת שהם לא אוכפים את החוק ולא מקיימים אותו.

עמנואל זיסמן:

כלומר אנחנו עכשיו לא דנים בשידורים, זה שייך לוועדת החינוך. אנחנו דנים במשדרים ואנטנות לא של ערוץ של שבע אז למה לקרוא לזה ערוץ שבע? הנושא איננו מוגדר נכון.

היו"ר סאלח טריף:

אם אני טועה אני אשמח שאתם תתקנו אותי. אני מוכן לקבל מכם כל עיצה.

אדוני יושב ראש ועדת החינוך, אני אעביר אליך כל חומר כדי שביחד נדון בכל נושא השידורים של ערוץ זה או אחר. אינני בא לגזול, בטח לא מוועדת החינוך, את הפעילות החשובה שצריך לעשות בעניין הזה. אני פשוט מוטרד משום שהעניין הזה הופך להיות מכה אצלנו. למשל, בגליל הוקמה על פי מכרז של משרד התקשורת תחנת רדיו אזורי בשם רדיו אלפיים. הרדיו הזה הוקם ופתאום יש עוד עשר תחנות שמוקמות בשלושה ישובים, בין אם הם גדולים ובין אם הם קטנים. לי יש בת בגיל 11 שניסואני פוחד משום שאינני יודע את תוכן השידורים שהיא עלולה לשמוע שם. חבר הכנסת שטרן, אתה בהיותך איש מסורתי, צריך להיות מוטרד יותר ממני.

אני שואל את המשטרה מה היא עושה בעניין הזה? ואני מודיע לכם שהם לא עושים שום דבר. אני קראתי את דבריה של השרה לימור לבנת שאני מאוד מכבד אותה. היא גם רצתה להופיע כאן בוועדה, אך היא לא יכלה להגיע בגלל ישיבת ממשלה, בכל אופן יועץ השר נמצא איתנו כאן. אני מאוד מקווה שבהמשך אנחנו נשמע ממנה ומשר המשטרה מה הם עושים בנושא הזה שמוכיח התפרקות של מוסדות שלטון, של חוק ושל סדר. העניין הזה פוגע בנו באופן קשה ביותר. אי אפשר לסבול פעילות כזו של קרוב ל-72 תחנות פיראטיות. האם אתם יודעים כמה תלונות הוגשו למשטרה בגלל התחנות האלה? יש תחנות שקיבלו תלונה אחת, יש תחנות שהיו לגביהן שתי תלונות, ויש תחנות שהיו לגביהן גם 4 ו-9 תלונות. קרוב ל-500 תלונות נמצאות במשטרה. למשטרה צריך להיות תיק עבה מאוד בנושא הזה. אני רוצה לומר לכם שהיו תפיסות של ציוד, אבל הקנסות שקיבלו בעלי הציוד הם כל כך מגוחכים כך ששווה להם לפתוח את התחנה שוב מחדש. העונש המירבי הקבוע בחוק הוא מאסר שלוש שנים או קנס של 63 אלף שקלים ולפי חוק הרשות השנייה הקנס מגיע אף ל-2,280,000 שקלים. הקנסות שבתי המשפט שלנו מטילים הם קנסות בגובה 550 שקלים, וכן מאסר על תנאי לחודשיים. לפעמים בתי המשפט מטילים ערבות של עד 3,000 שקל. אני מכיר נהגים שישבו בבית סוהר על עבירות הרבה יותר קלות וקיבלו קנסות הרבה יותר גבוהים. בעניין הזה לא לקחו בחשבון שבכלל קיים חוק שהכנסת חוקקה על מנת למנוע לעצור את התופעה המסוכנת הזו. אני מבקש את התייחסותו של משרד המשפטים לעניין הזה.

זאב בוים:

יש לי הצעה לסדר. יושב פה יושב ראש ועדת החינוך שבעוד עשר דקות צריך לחזור לוועדה שלו מפני שיש שם דיון בעניין ההערה ליגאל עמיר. כיוון שיושב ראש הוועדה נמצא פה ואני נוגע בעניין לא רק כחבר ועדת החינוך, אלא גם משום שיש שם מעריצות שחלקן מקרית גת, אני מבקש להתחשב בעניין הזה ולשמוע את דברי יושב ראש ועדת החינוך. אני מקווה שהחברים יבינו את זה כי אנחנו תוך רבע שבע נצטרך לעזוב את הישיבה.

היו"ר סאלח טריף:

בסדר גמור.

אברהם שטרן:

ביום רביעי כאשר ראיתי את סדר היום של הדיון היום ושהוא עניין השידורים לא הבנתי משום שאו שזה שייך לוועדת החינוך או שזה שייך לוועדת הכלכלה עכשיו אני מבין שהנושא קשור לנושא האנטנות ולבעיית ההקרנה שלהן. כלומר, אתה מדבר על המשדרים מבחינה של המפגע הסביבתי וכל מה שקשור לצד הסביבתי אקלוגי. אני משבח את היושב ראש על עצם ההחלטה שלו לדון במפגע ציבורי. אדוני היושב ראש, אתה עשית פעולה יפה מאוד בעניין האנטנה בחיפה. לאחר ששמעתי את דבריך, אדוני היושב ראש, אני בכל זאת מבקש לשנות את הסעיף. אתם חילקתם כאן רשימה של 72 תחנות וערוץ שבע נמצא במקום 70. אני מקבל שנקיים כאן דיון במישורים הפיראטים ובכל מה שקשור בכך ולא על ערוץ שבע באופן ספציפי. אני מבקש להסב את הסעיף משום שהסעיף הוא בעיית המפגע שבמשדרים וזה לא ספציפית לערוץ שבע.

היו"ר סאלח טריף:

אני מקבל את דעתך. אני מודה ומתוודה שהעניין עלה פה על הפרק לאחר הכתבה שפורסמה על ערוץ שבע. אני דיברתי על תופעה שקיימת במדינה ואם ערוץ שבע הוא ערוץ שהדאיג אחרים אז יש גם ערוצים אחרים שמדאיגים אותי. כרגע, אין לי ויכוח עם יושב ראש ועדת החינוך על עניין התיאום ושיתוף הפעולה שצריך להיות ביננו בנושא.

עמנואל זיסמן:

ברגע שקיבלתי את ההזמנה לדיון העברתי מסר ליושב ראש הכנסת משום שהגיע הזמן שכל ועדה תשמור על אחריותה ועל סמכותה, אחרת תהיה פה אנרכיה. אני יודע שיושב ראש ועדת הפנים שומר על זה. אלא שבימים האחרונים התגלגלה שמועה שיש בוועדת הפנים דיון גם על התוכן של השידורים וזה נמצא בסמכות ועדת החינוך. לכן, הערתי את ההערות בתחילת הישיבה. אם היית מוציא הזמנה מתוקנת אז הכל היה בסדר, אבל לא יצאה. אני מעיר את תשומת ליבך שהיתה צריכה לצאת הזמנה מתוקנת.

כולם מדברים על ערוץ מספר שבע, אבל כפי שצינת אדוני היושב ראש, אף אחד מהגורמים לא עומד בזה. יש ממש השתוללות. אני מסכים עמך שהתוכן הוא גם פונגרפי, גם מסית, וגם משטע בתחומים רבים וצריך לפקח בנושא הזה. תחנות פיראטיות צצות כפיטריות לאחר הגשם. אין מספיק פיקוח גם על מה שקיים באופן חוקי. לדעתי, לא צריך להאשים את ערוץ מספר שבע, אלא אם כן יוכיחו היום שהוא עובר על החוק. אני יודע שערוץ שבע משדר מחוץ למים הטריטוריאליים. להם לא עפה אף אנטנה, אולי יש אנטנה לשב"כ ולכן שאלתי אם הזמנתם את שב"כ? האם הזמנת גם את עיריית חיפה לכאן? משום שגם לה יש מה לומר. האם הזמנת את כל הגורמים הממלכתיים והציבוריים לדיון? כי כל העיתונאים, שנמצאים פה בהרכב הבכיר ביותר, באו לכאן במטרה אחת והיא שרוצים לשים על ספסל הנאשמים את ערוץ שבע בלבד וזה לא הנושא. אם ערוץ מספר שבע לא בסדר אז נעמיד אותו במקומו ונעניש אותו. אני אתמוך בכך, אבל הנושא הוא לא

זה. הנושא הוא כמו שאתה הגדרת אותו.

היו"ר סאלח טריף:

כל מה שאתם אומרים הוא נכון. אין כאן ריב סמכויות. אנחנו נתאם ונשתף פעולה עם ועדת החינוך בנושא משום שיש פה ביננו מכנה משותף. אנחנו נעשה דברים משותפים. עניינינו של ערוץ שבע היה הסיבה, אבל יש גם דברים נוספים שהם קשים ויש פה תופעה קשה שצריך לטפל בה.

זאב בוים:

אני חושב שלא צריך יותר לייסר את יושב ראש הוועדה מרגע שהוא אמר את מה שהוא אמר. לאחר שליבנו את העניין הזה ולאחר שיושב ראש הוועדה בעצמו אמר שהוא מכיר בזה שערוץ שבע היה המניע לדיון, אנחנו מבינים שיש פה נושא שאולי ערוץ שבע כרוך בזה. אני אומר אולי משום שאני לא בטוח בכך. יתכן ויש פה דברים יותר חמורים מהעניין של ערוץ שבע.

לדעתי, יש להבדיל בין עניין השידורים, תוכנם ושאלת החוקיות שלהם לבין שאלת המשדרים שהם עניין של איכות סביבה ששייך לוועדה הזו. זו לא פעם ראשונה שעניין האנטנות וההשפעה המזיקה על בריאות וכו' עולה כאן בוועדה.

היו"ר סאלח טריף:

זה כולל את נושא אכיפה החוק שעולה גם בוועדה.

זאב בוים:

כן.

אם כן, ערוץ שבע לא עומד על השולחן כאן לניתוח על סדר היום, אלא מדובר בתופעה כללית של התחנות הפיראטיות במובן של הנזק בשימוש במשדרים, הן מבחינת איכות הסביבה ומבחינות אחרות. יש נזק מבחינה שידורית ואנחנו שומעים זאת מגורמי תעופה המעידים על שיבושים.

אני בדקתי את העניין הזה לגבי ערוץ שבע בשלושה מישורים. ראשית, אני ביקשתי את תגובתם של ערוץ שבע והם אמרו לי: אנחנו משדרים מחוץ למים הטריטוריאליים כיוון שאנחנו לא רוצים לעבור על החוק. אנחנו גם לא משתמשים בשום מערכת של אנטנות ארציות, קרקעיות. זו היתה תגובתם. שנית, אני גם מתבונן בכתבה בעיתון ולפחות במקום אחד הם שואלים, וזה בהר ברכה, האם ידוע לך על משדר של ערוץ שבע המוצב באיזור? ומזכיר הר-ברכה ענה: עשיתי בירור מקיף, חשבתי שאולי יש דברים שאני אינני יודע עליהם. יש שם הרבה אנטנות. יש לי מוטרוולה, יש לי בזק, יש לי צבא וכל הדברים האלה, אין לי ערוץ שבע. אני אשמח מאוד אם תראו לי, אנחנו נוריד את זה. מוסיפים ושואלים אותו: אם תגלה שיש בישוב משדר של ערוץ שבע, האם תוריד אותו? והוא אומר: אם זה דבר שהוא לא חוקי בוודאי, כן... אני בדקתי עם קצין הבטחון שלי ובפירוש אין משדר. אם אתה רוצה להראות לי אחרת, אני אשמח מאוד אם תראה לי. שלישית, אני דיברתי עם דוברת שרת התקשורת הבוקר במטרה לברר מה הם יודעים בעניין. היא אמרה: קיבלנו תלונות בנושא הזה ואנחנו נבדוק. יש לנו יחידה מיוחדת שבודקת את העניין ועד עכשיו אין לנו תוצאות לגבי איתור של משדרים קרקעיים לגבי ערוץ שבע.

יחיאל לימור:

אני הוזמנתי היום לשיבה משום שערכתי מחקר על רדיו הפיראטי במדינת ישראל. אני הכנתי את הרשימה של 72 תחנות הפיראטיות שלפניכם וכן את רשימת העונשים.

חבר הכנסת טריף, אני שמח שאתה ציינת שהבעייה היא לא ערוץ שבע. למיטב ידיעתי, יש בארץ היום יותר משמונים תחנות פיראטיות שפועלות. בשנים האחרונות פעלו לפחות 50-60 תחנות פיראטיות שנסגרו. מבלי להתייחס לסוגייה של ערוץ שבע, ואני מרשה לעצמי לחייך למשמע הדברים ששמעתי כאן, כי הבעייה של ערוץ שבע היא מאוד ברורה. למיטב ידיעתי, האולפנים נמצאים בבית-אל וכדי להעביר שידור מבית-אל, אפילו שידור אחד ביום לאוניה, צריך להשתמש בקו שידור. זוהי בעיה חוקית שאני לא רוצה להיכנס אליה. יש מספיק עדויות מתועדות על כך שהאוניה נמצאת בתוך מים טריטוראליים. גם בזה לא נעשה דבר ואני לא רוצה להיכנס לעניין. שום אוניה שנמצאת בטווח שידור קרוב לחוף לא מסוגלת לכסות את כל איזורי הארץ באיכות קליטה משובחת. אבל, גם לזה אני לא רוצה להיכנס, זה עניין של הרשויות.

הבעיה היא אחרת, איזה תחנות יש בארץ? ולמה הן קמות? יש שלושה סוגים של תחנות: תחנות מסחריות ותחנות של חובבים שמופעלות על ידי הרבה מאוד תלמידי תיכון שמפעילים אותם בשביל הכיף כמה שעות בשבוע. קשה מאוד לעלות על התחנות האלה. סוג השלישי של התחנות הוא: תחנות אידאולוגיות כאשר ערוץ שבע הוא אחד מהם. יש שורה שלימה של תחנות שמסדרות מסיבות אידאולוגיות, בעיקר במגזר היהודי, אבל בתקופה האחרונה גם במגזר הערבי. ישנן שתי סיבות לכך שהתחנות פועלות: ראשית, העדר חקיקה, העדר פיקוח, העדר אכיפה והעדר ענישה משמעותית ויושב ראש הוועדה כבר ציין את העונשים שמוטלים היום. שנית, עניין הטכנולוגיה. היום במחיר של 3,000-5,000 ש"ח ניתן להקים תחנת שידור. לאסיסטנטית שלי הציעו לקנות ערכה לבניית תחנת שידור לטווח מוגבל במחיר של 3,000 שקל. משחק ילדים.

בני אלון:

כמה טווח?

יחיאל לימור:

רוב התחנות שמסדרות בארץ הן בעלות טווח מוגבל מאוד. מדובר בכמה קילומטרים באיזור. אם תשקיע 10 אלף שקל תקבל תחנה טובה. אין שום בעיה להשיג את הציוד. למרות שמשרד התקשורת מחייב רישיון יבוא, יש לי פה בתיק מסמכים של סוכנים המציעים משדרים בניגוד לחוק.

בעית החקיקה. ישראל חתומה על האמנה של הארגון הבינלאומי לטלקומוניקציה. לפי האמנה הזו היא מחויבת לחתום, או לאשרר, חוק נגד שידורים פיראטים מהים. ישראל לא אישרה את העניין הזה, מדוע? וזה קרוב ל-15 שנים. שנית, כדי להבין למה הרדיו הפיראטי פורח צריך לדעת שהוא נהנה מתמיכה כמעט בלתי מוגבלת של המערכת הפוליטית. לראש עיריית חיפה עמרם מצנע היתה תוכנית קבועה בליל שבת בתחנת הרדיו הפיראטית רדיו 1 בחיפה. אחד המגישים הקבועים ברדיו חיפה הוא חבר הכנסת מודי זנדברג. ראש עיריית באר-שבע יצחק רגר התארח מידי שבוע באולפני תחנת הרדיו קול-דרום בבאר-שבע. לראש עיריית ראשון-לציון מאיר ניצן היתה תוכנית משלו בתחנת הרדיו הפיראטית המקומית בשם ראשונות. ועדה מיוחדת של רבנים וראשי ישיבות ספרדיות שותפה לניהול תחנת רדיו פיראטית בשם קול-האמת בירושלים. הרב עובדיה יוסף השתתף בכנס שנערך בירושלים לגיוס תרומות להפעלה מחודשת של תחנת רדיו בשם רדיו אלפיים שנסגרה. רדיו אלפיים כינס בחודש אפריל האחרון כינוס רב משתתפים בהיכל הספורט בתל-אביב לאיסוף תרומות לקניית ציוד מחודש לתחנה לאחר שהציוד הוחרם על ידי המשטרה. אגב, האירוע הזה אובטח על ידי 25 שוטרים שהוזמנו בתשלום.

אברהם שטרן:

האם רדיו דן בעפולה הוא חוקי?

יחיאל לימור:

רדיו דן בעפולה נסגר כמעט מייד כאשר הוא נפתח ואני לא הבנתי מדוע הוא נסגר. הסתבר שהוא עלה על התדר של נמל התעופה הצבאי שבאיזור ולכן סגרו אותו מייד. כאשר הם עברו לתדר שלא הפריע הם המשיכו לפעול. מיקומה של התחנה הזו היה מול בניין משטרת עפולה וכל תושבי עפולה ידעו היכן התחנה. לא רק זה, אלא שהתחנה הזו גם נהגה לשדר כמעט באופן קבוע דיווחי תנועה על המצב באיזור, דיווחים שהגיעו מהמשטרה. בעוספיה פועלת תחנת פיראטית בשם קול האהבה. התחנה הזו ממוקמת בשני חדרים במרתפו של בניין על הכביש הראשי שחוצה את עוספיה. כמעט כל תושב יודע להצביע על העניין. למיטב ידיעתי, עד היום לא הוגשה אפילו תלונה למשטרה על התחנה הזו שפועלת בעוספיה.

נדמה לי שהתופעה הזו היא כללית. הבעיה היא שלמשרד התקשורת אין אמצעים לאכיפה. למיטב ידיעתי, שני אנשים במשרד התקשורת אמורים לטפל בנושא הזה. הבעיה היא גם שלמשטרה אין אמצעים.

בני אלון:

מעבר לעניין החוקי, מה הבעיה? האם הבעיה היא של פרסומות? האם הבעיה היא של אידאולוגיה? כדי לדעת איך אנחנו מתמודדים עם הנושא הזה אני קודם כל צריך לדעת מה הבעיה בתחנות הפיראטיות? האם הבעיה היא אידאולוגית? כלכלית? או אקולוגית?

יחיאל לימור:

אני אתן לך את התשובה. מעבר לשאלה האידאולוגית, ואני קורא לזה אידאולוגית ברמה החברתית, האם לפתוח את המדינה לכל מי שמבקש להקים תחנת רדיו ואם יהיה על זה דיון אני מציע לפתוח על זה דיון נפרד משום שיש לנו את הניסיון הצרפתי שקרה עם עליית מיטראן לשלטון, עם לקחים קשים מאוד. גם הוועדה שמינה ראש הממשלה וגם הוועדה שמינתה שרת התקשורת אמורים לעסוק במיפוי מפת התקשורת מחדש. אבל, נדמה לי שזו לא השאלה שלך. לגבי השאלה שלך יש שלוש בעיות: למיטב הבנתי, במדינת ישראל, כמו במדינות אחרות, יש מצוקה בתדרים. תדרים מוגדרים כמשאב לאומי. ראשית השאלה היא, האם תדרי שידור יכולים להילקח על ידי כל מי שרוצה? שנית, תחנות הרדיו האיזוריות שפועלות מכוח זיכיון ומכוח חוק משלמות תמלוגים. הן משלמות דמי זיכיון על שימוש בתדר ותמלוגים לממשלת ישראל על שימוש בתדר שנתפס כמשאב לאומי. השאלה היא, האם אתה נותן משאב לאומי בחינם או שאתה תובע בעדו תשלום? לא יתכן שמצד אחד אתה תובע תשלום ומצד שני יש את הפיראטים וכל אחד עושה מה שהוא רוצה. יש בעיה שלישית שקשורה גם היא לתחנות האיזוריות. התחנות האיזוריות משלמות תמלוגים על ההכנסות שלהם. ההכנסות שלהן מבוססות על היקף האזנה שמביא בעיקבותיו מפרסמים. מדינת ישראל, כמי שמעניקה את הזיכיון, מקבלת תמלוגים גבוהים. ברגע שצומחות תחנות פיראטיות הן נוגסות בהכנסות של התחנות האיזוריות שפועלות מכוח חוק ומכוח זיכיון ובעצם הן גונבות מכיסו של כל אזרח במדינה.

היו"ר סאלה טריף:

רבותיי, כרגע נכנסו לישיבה אורחים שהם תלמידים מעוספיה ומדליית אל-כרמל.

נאוה שטראוס:

אני מאוד מודה לפרופסור לימור על שסקר לנו סקירה כה רחבה. הוא אמר את רוב הדברים ואני לא אחזור על דבריו. נשאלה כאן שאלה לגבי ההיבטים החוקיים לגבי המשדרים. צריך לזכור שכל נושא שידור, גם אם זה רק משדר, הוא נושא שכולו קשור לנושא אחד. ראשית, אנחנו מדברים על הגבלת תדרים. כל מי שקונה משדר לא קונה אותו סתם, אלא הוא קונה אותו על מנת לשדר. היה בג"ץ גואטה אשר ביקש לפתוח את

השמים לכל מיני תדרים ובית המשפט העליון הכיר בכך שלא ניתן לפתוח את השמים לכולם. גם אם נפתח את השמים יהיו לנו 100 תדרים, 300 תדרים, אלף תדרים, אבל תמיד תהיה הבעיה של התדר ה-101, ה-301 וה-1,001. כל מי שמשדר שלא בהתאם לחוק הוא גנב ושוודד תדרים. כלומר, פיראט. לכן, זה אחד מההיבטים החוקיים.

היו"ר סאלח טריף:

נדמה לי שנושא התדרים עלה גם בהסכמים עם הפלשתינים וזו בעייה לכשעצמה.

נאווה שטראוס:

אמת.

עד היום יש לנו שתי תחנות איזוריות חוקיות ששילמו כבר דמי זיכיון והן לא יכולות לעלות לשידור מפני שאין להן תדרים נקיים ולכן הן לא מסוגלות לשדר. אחת מהתחנות היא בשרון. לתחנה הזו יש בעיה עם הרדיו ברמאללה והתחנה השנייה היא תחנת שפלת יהודה ולה יש בעייה עם שידורים של הצבא ושל גורם אחר.

בני אלון:

זה גם עולה על שידורים רגילים.

נאווה שטראוס:

נכון.

לא יתכן שזכיינים אשר זכו לפי חוק ואשר השקיעו את מיטב כספם ולעניין המשדרים הם עמדו בתקנים מאוד מאוד מחמירים של הרשות השנייה, לא יוכלו לעלות לאויר בגלל התחנות הפיראטיות. לא יתכן שתהיינה במדינת ישראל תחנות, כולל ערוץ שבע שהוא כן בעייתי משום שמשדריו פזורים וגם מפריעים לתחנות וגם קולטים תדר, אשר תתפוסנה תדר ולא תעמודנה בתקנים שהממשלה היא זו שקבעה אותן.

אני רוצה לחזור ולהזכיר שהרשות השנייה בטרם יצאה בשני סיבובי המכרזים, פנתה לכל התחנות הפיראטיות ואיפשרה להן לסגור את התחנות מבעוד מועד ולגשת למכרזים החוקיים. רוב התחנות בחרו שלא לעשות כן.

היו"ר סאלח טריף:

למה שיעשו כן? לית דין ולית דיין.

נאווה שטראוס:

בדיוק. לא צריך לשלם מס הכנסה, לא צריך לשלם דמי זיכיון ולא צריך שום דבר. זאת אומרת שכל מי שמשדר היום בחר לקחת את המשדר שלו ולהציב אותו במקום שהוא בחר להציב, למרות שאיפשרנו להם לגשת למכרז.

בני אלון:

האם הרשות השנייה היא הסובלת מסחרית מהעסק?

היו"ר סאלח טריף:

המדינה היא זו שסובלת. כל תחנה פיראטית כזו לא משלמת מס ולא מס ערך מוסף.

כרמית פנטון:

סליחה, הוצאות הפירסום מוכרות.

נאוה שטראוס:

חברי הכנסת אלון, האם אתה יודע כמה הזכיינים היו צריכים לשלם בשביל לגשת למכרז? זה עלה להם בין 100-200 אלף דולר.

כרמית פנטון:

הגישה המקובלת היום במדינת ישראל היא שיש שתי אפשרויות לשדר שידורי רדיו. ראשית, במסגרת חוק רשות השידור, קול ישראל, שזה שידורים ממלכתיים. שנית, המסגרת של רדיו איזורי. כלומר, אלו שתי האפשרויות החוקיות היחידות היום בישראל. ההיגיון של המחוקק אצלנו אומר ככה: אני מתיר שידורים מסחריים ברדיו, אבל אני רוצה שיהיה פיקוח ציבורי עליהם ובעצם זו המסגרת של הרשות השנייה. המסגרת היום היא שיש שידורים מסחריים במדינה, אבל יש פיקוח ציבורי.

בני אלון:

האם יש מגבלה חוקית על הרדיו האיזורי מלשדר שידורים אידאולוגיים ושידורים פוליטיים?

כרמית פנטון:

צריך להבין שיש מערכת כללי אתיקה וכללי שידור שחלקם מדברים על שידור הוגן, שידור מאוזן. ברור שאתה יכול להביא דיעות ואז אתה מביא מיגוון דיעות באותו רדיו.

היו"ר סאלח טריף:

האם יש לכם יכולת פיקוח על העניין הזה?

כרמית פנטון:

כן. אצלנו יש מערכת פיקוח גם על הטלוויזיה וגם על הרדיו ומערכת כללים עניפה ומאוד רחבה. הפיקוח הוא פיקוח צמוד.

בני אלון:

האם על פי החוק יש סוג שידורים שמותרים לרשות הממלכתית ואסורים לתחנות הרדיו האיזורי?

היו"ר סאלח טריף:

זה לא הנושא שלנו היום.

כרמית פנטון:

היום מערכת הפיקוח שלנו היא הרבה יותר הדוקה מהמערכת ברשות השידור. למשל, כללי הפירסומות שלנו ברדיו הם מערכת הרבה יותר מפקחת. כללי הפירסומות שלנו הם בהתאם לפרמטרים שהמחוקק רצה שיהיה פיקוח ציבורי והאכיפה שלנו היא הרבה יותר יעילה. אם כן, המסגרת החוקית היום היא שברגע שיש שידורי רדיו מצאו לנכון שיהיה פיקוח ציבורי על כל ההיבטים של אתיקה, שידורים, פירסומות הגינות וכו'. זה נכון

שאם יחליטו על כל מיני שידורים סקטוריאליים אז יתכן שיצטרכו לעשות איזשהי ראורגניזציה בחשיבה ושליפיקוח הציבורי יהיו היבטים קצת אחרים. כמובן ששידור סקטוריאלי הוא שונה משידור איזורי שהוא לכלל האוכלוסיה. אני לא רוצה להיכנס כרגע לא להיבט הכלכלי ולא להיבט החוקי, אלא להיבט האידאולוגי של השידור המסחרי שהוא צריך להיות נתון לפיקוח ציבורי.

אני רוצה להעיר שיש הצעת חוק פרטית של חבר הכנסת משה שחל אשר עלתה לדיון בוועדת שרים. הצעת החוק שלו רצתה להוסיף עבירה על החוק. לפי חוק הרשות השנייה לא יקים אדם, לא יפעיל תחנת שידור ולא יקיים שידורים, אלא אם כן קיבל לכך זיכיון וזו עבירה פלילית לפי החוק. לכך רוצים להוסיף סעיף שהמפרסם ברדיו פיראטי זה גם עבירה פלילית. אני חייבת לציין שלהפתעתי היתה התנגדות של שרת התקשורת לסעיף הזה. הסעיף הזה יועלה בעוד שבועיים שוב בוועדת שרים. הממשלה מנסה להגיע לאיזשהי הבנה בעניין בין השרים. אם יוכנס הסעיף הזה יתכן ויהיה עוד איזשהו סיוע לגורמי האכיפה שכרגע לא יכולים לעמוד בכל נושא האכיפה. אני הבעתי שם את הדיעה שיתכן וצריך יותר לטפל בנושא הפיסקאלי מאשר הנושא הפלילי, כי היום למשל הוצאות הפירסום הן הוצאות מוכרות. אני את עמדתי המפורטת נתתי במשרד המשפטים, אבל למרות זאת היתה התנגדות חריפה לנושא הזה של הכרה בכך כעבירה פלילית. יתכן ויש דרכים אחרות שהן לטעמי יותר יעילות. אני מניחה שביחד ניתן למצוא איזשהי דרך לנושא הפירסום.

היו"ר סאלח טריף:

כרמית, האם את יכולה להעביר לחברי הכנסת רשימה של תחנות פיראטיות כדי שאנחנו לא נטעה ונדבר בתחנות כאלה ואחר כך יאשימו אותנו?

כרמית פנטון:

אנחנו הגשנו תלונות גם למשרד המשפטים וגם למשטרה. אני יודעת שנציגי המשטרה באו עם נתונים מדויקים והם יוכלו לספר על כך. לתלונות אנחנו צירפנו רשימות של התחנות ואין לנו בעייה להמציא זאת גם לוועדה.

רפי אלול:

אני חושב שיש הבדל בין תחנה שמסדרת ל-20 אלף איש לבין תחנה המסדרת לכל המדינה. השאלה היא כמה תחנות מתוך כל ה-72 תחנות שברשימה שלפנינו מסדרות לכל המדינה?

היו"ר סאלח טריף:

זה היינו הך. זו עבירה על החוק.

בני אלון:

אני חושב שהנקודה שחבר הכנסת אלול העלה היא נקודה חשובה. לפי החוק הקיים נניח וערוץ שבע עכשיו ירצה להיות רדיו, האם הוא יוכל להיות רק איזורי?

נאוה שטראוס:

לפי החוק הקיים הוא חייב קודם לסגור את עצמו.

בני אלון:

נניח והוא סגר את עצמו. האם אז הוא יכול להיות רק איזורי ולא ארצי?

כרמית פנטון:

אמת.

בני אלון:

כלומר, אין היערכות חוקית לרדיו ארצי שהוא לא ממלכתי. אני חושב שחבר הכנסת אלול אומר דבר חשוב.

רפי אלול:

הרשות השנייה והמשטרה צריכה לטפל קודם כל בתחנות הגדולות שמשדרות לכל המדינה ואחר כך בתחנות הקטנות המשדרות למשל, ברמלה או בלוד. זהו סדר העדיפויות שצריך שיהיה להם.

בני אלון:

אני רוצה לטפל בחקיקה.

היו"ר סאלח טריף:

כעת אני רוצה לשמוע את עוזר שרת התקשורת אשר לא יכלה להגיע לדיון בגלל ישיבת ממשלה. אני מבקש לשמוע את עמדת משרד התקשורת בנושאים האלה.

צבי האוזר:

השרה ביקשה לדחות את הדיון.

היו"ר סאלח טריף:

היא ביקשה לדחות, אבל בשבוע הבא היא בחוץ לארץ.

צבי האוזר:

היא רצתה להשתתף בדיון, אבל היא לא יכלה להגיע בגלל ישיבת ממשלה.

ערוץ שבע משדר מזה שמונה שנים באותה מתכונת שידורים, תחת כל ממשלות ישראל. זה התחיל בממשלת האחדות והמשיך בממשלה בראשות יצחק שמיר ואחר כך בממשלת יצחק רבין וממשלת פרס. היום הם משדרים תחת הממשלה הנוכחית.

יחיאל לימור:

יש פה אי דיוק אחד כי זה התחיל כתחנה אחת והיום מדובר בשלוש תחנות, או בשלוש ערוצים.

צבי האוזר:

יכול להיות. אותם ערוצים שנוספו לא נוספו בחודשים האחרונים עם הקמת הממשלה האחרונה.

יחיאל לימור:

הערוץ הרוסי נוסף בחודשים האחרונים.

צבי האוזר:

למיטב ידיעתי, לא.

למיטב ידיעתי משרד התקשורת, ערוץ שבע לאורך כל אותה תקופה משדר מחוץ למים הטריטוריאליים במתכונת שהיא דומה לשידורים של רדיו "קול השלום" של אייבי נתן שהתחיל את התופעה הזו. לצורך הדיון עיינתי בתיקים ואני רוצה לצטט מכתב אל עורך דין האני נתור שנשלח על ידי כרמית כהן-כהנא, העוזרת הראשית של יועץ המשרד. במכתב היא משיבה לפנייתו והיא כותבת בו בין השאר שלפי המידע שנמסר לנו משדרת האוניה עליה ממוקמת תחנת השידורים של ערוץ שבע מחוץ למים הטריטוריאליים של מדינת ישראל. בשל כך אין למדינה סמכות למנוע שידורים, יהא תוכנם אשר יהא. אם כן, אותה מדיניות שהיתה תחת כל ממשלות ישראל, מאז התחלת השידורים, היא גם המדיניות הנוכחית.

רפי אלול:

האם לממשלה יש מדיניות?

צבי האוזר:

כן. בהמשך דבריי אני אומר מהי מדיניותה של השרה ואיך היא מתכוונת להפעיל את תוכניותיה ולהביא לשינוי המצב הכללי שמדברים כאן עליו.

לאחרונה פורסמה כתבת תחקיר בעיתון "מעריב" ושרת התקשורת ביקשה מיחידת לפיקוח במשרדה לבדוק את אמיתות הדברים. במידה ויתגלו דברים החורגים מהחוק, הדבר יטופל בהתאם לחוק. בכל מקרה מדובר שם בשני משדרים שהם בתחום יהודה ושומרון וכידוע החוק הישראלי לא חל באיזורים אלה ולפחות פורמלית משרד התקשורת הוא לא זה שאמור לטפל, אלא אם כן המינהל האזרחי.

אלה הדברים עניינית למשמעויות הספקטריאליות כמו שנקרא. אני לא רוצה לחרוג פה בדיון ואני רואה שהדיון לא חורג מעבר למשמעויות הספקטריאליות, למרות שגם כאן יש לשרת התקשורת עמדה בהיבטים שהם חורגים מאותן משמעויות, היבטים של חופש ביטוי שחלקם הם גם שיקולים של שרי התקשורת הקודמים ביניהם: שולמית אלוני, אמנון רובינשטיין, משה שחל, שלא פעלו שום פעולה כנגד שידורי ערוץ שבע.

נאוה שטראוס:

זה לא נכון.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו זוכרים שכמעט היתה הצבעת אי-אמון בכנסת בגלל שפשטו על האוניה. אני זוכר ששרת התקשורת הנוכחית הגנה על ערוץ שבע.

צבי האוזר:

לגבי השידור בכלל ברצוני לומר שיש עשרות ואולי מאות תחנות שידור המשדרות שלא על פי ההיתרים על פי חוק. רק השנה סגרו למעלה משבעים תחנות.

יחיאל לימור:

אגב, זה לא הנתון של משרד התקשורת. הנתונים של משרד התקשורת מדברים על הרבה פחות סגירות.

צבי האוזר:

אני מוכן לבדוק זאת ולהעביר לוועדה את הנתונים. בכל אופן, יש עשרות סגירות. אם אני לא טועה אפילו יחיאל לימור אמר שמדובר ב-50-60 סגירות. אני לא יודע עד איזה תאריך יחיאל לימור מעודכן?

יחיאל לימור:

עד אמצע אוקטובר.

היו"ר סאלח טריף:

האם אני מבין שעמדתכם היא ליברליות? האם השרה אומרת שבגלל שהשרים הקודמים לא עשו כלום, אז גם היא לא תעשה כלום?

צבי האוזר:

לא. במשרד התקשורת ישנם שני אנשים שמטפלים בנושא. משרד התקשורת הוא לא זה שסוגר. יותר נכון לומר שאין דבר כזה שנקרא סגירה אלא יש תפיסת משרדים ומשטרת ישראל היא זו שתופסת את המשרדים על פי סדר העדיפויות שלה. יש הרבה יותר תלונות בצנרת מאשר תפיסות בפועל, כאשר תלונות לגבי תחנות שפוגעות בתעבורה אוירית ובשידורים צבאיים נמצאות בעדיפות עליונה של משרד התקשורת ושל המשטרה והתחנות הללו נסגרות שעות מספר לאחר שהן מאותרות. אני מבקש להזכיר שגם פעולת האיתור היא בעייתית.

האמת היא ששרת התקשורת נמצאת במצוקה עם המצב החוקי הקיים. מכיוון שישנה איזשהי פעולה סיוזפית בכך שמשרד התקשורת והמשטרה סוגרים תחנות והתחנות האלה צצות ומשדרות מחדש לאחר יום, כאשר כמו שכבר נאמר פה יש מדיניות מקילה של קנסות ושל עונשים.

היו"ר סאלח טריף:

האם התקיים דיון אצל השרה מדוע ישנה תופעה כזו?

צבי האוזר:

התקיים דיון.

ישנה פעילות משותפת של משרד המשפטים, משרד התקשורת והמשרד לבטחון פנים. ביוזמתו של שר המשפטים דאז, מר נאמן, קמה ועדה ויש כוונה לטפל בנושא בצורה דראסטית. הפרקליטות מעוניינת להגיש כיתבי אישום עם דרישה לעונשים ראויים, למען יראו וייראו. אבל, המצב החוקי כיום מהווה בעיה משתי סיבות. ראשית, אין הצדקה למצב הקיים כיום, מבחינת הטכנולוגיה, לבוא ולאפשר אך ורק לגופים מאוד מצומצמים וכיום מדובר בעיקר על שידורים שהם מטעם זרועות ממשלה כאלה ואחרות. אין הצדקה להמשך המצב הקיים ואין הצדקה למנוע רפורמה במערך השידורים לציבור שיחייב שינוי חוק ולאפשר לגורמים נוספים לשדר. יש כאן דרישה רבה מצד הציבור וישנן בעיות מצוקה ספקטרואליות, של מצוקת תדרים, ואכן התדרים נחשבים עד היום כמשאב לאומי ולא כל מי שרוצה יכול לקחת אותו. עם זאת, עם הטכנולוגיה של היום של משרדים ושל מקלטי רדיו ישנה אפשרות טכנית לעשרות רבות של תחנות רדיו שישדרו ומפת התקשורת המעוותת כיום מונעת מאותה מדיניות של שמים פתוחים או שמים פתוחים בחלקם. ספקטרום תדרים דומה במדינות אחרות מאכלס בתוכו הרבה יותר תחנות, כמובן תחנות ארציות כמו שחבר הכנסת אלון שאל, ולא משאיר את השידור הארצי אך ורק לידיים ממשלתיות, מצב שלדעתי אין לו אח ורע במדינות מערביות אחרות.

היו"ר סאלח טריף:

אדרבא, שנו את החוק.

צבי האוזר:

השרה אינה רוצה להוציא מהכוח אל הפועל את מדיניותה באופן שרירותי. על פי החלטת ממשלה מלפני כמה שבועות, הקימה שרת התקשורת ועדה בראשות האלוף במילואים יוסי פלד, שבתפקידה בין השאר לבחון גם את שאלת שידורי הרדיו והטלוויזיה ולהציע הצעות להרחבה ואירגון מחדש של מפת התקשורת במדינת ישראל. הפעולה שצריכה להתבצע היא שינוי חוקי שיאפשר את פתיחת השמים והגדלת ההיצע לציבור. תחנות לא קמות בצורה וולנטרית. יש לכך דרישה ויש לזה דרישה. עצם העובדה שקיימות מאות תחנות מעידה על כך שיש לזה איזשהי דרישה ונצטרך להתייחס לזה. לפי ראייתה של שרת התקשורת אכן המצב החוקי הוא חסר. הוא לא עונה לביקוש ואולי הוא לא מתאים למצבים במקומות אחרים. יתכן ודרוש תקון. בכל מקרה נחכה להמלצות. נאווה שטראוס אמרה שגם אם יתנו ל-300 תחנות אישור לשדר תמיד תהיה תחנה ה-301 שתשדר בניגוד לחוק. כוונת כולם היא להסדיר את השידורים בהתאם לחוק. נציגת הערוץ השני העלתה פה את הצעתו של חבר הכנסת שחל ולפחות לדעת היועצים המשפטיים שלנו יותר נכון לטפל באמצעים פיסקאליים, אבל יש שאלה גם של עבירה פלילית.

היו"ר סאלח טריף:

שמענו את עמדת השרה מפי יועץ השרה ואני אומר שאני לא מקבל את זה. יש כרגע בעיה, יש חוק וצריך לפעול לפיו.

צבי האוזר:

אני לא רוצה שיווצר פה רושם מוטעה, החוק מבוצע.

כרמית פנטון:

הוועדה למיפוי תקשורת לא מפריעה לשר לעשות מהפיקה בטלוויזיה וכמו שהיא לא מפריעה לשרה לתקן את חוק הבזק ולהכניס ערוצים לטלוויזיה, הוועדה למיפוי תקשורת לא צריכה להפריע לה לטפל ברדיו הפיראטי.

צבי האוזר:

טוענים שמשדד התקשורת לא אוכף את החוק וזה טעות.

היו"ר סאלח טריף:

אני מבקש מניצב מרגלית קרופרו לומר לנו מה משטרת ישראל עושה בעניין הזה ומהן הבעיות שיש לה בטיפול בנושא?

מרגלית קרופרו:

אנחנו מטפלים בנושא הזה מזה שנתיים ימים, בדומה לטיפול שהמשטרה נתנה בנושא הטלוויזיות פיראטיות. ככלל, משטרת ישראל מטפלת ותטפל בעבריינות הזו על פי סדרי עדיפויות שנקבעו במשטרה.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו כל הזמן שומעים את זה.

מרגלית קרופרו:

אתם שומעים ואנחנו ממשיכים להשמיע את המושג הזה.

מה זה סדרי עדיפויות? אם מדובר בסיכון חיי אדם אז יש לכך עדיפות גבוהה מאוד. זה מה שקרה בנושא נתב"ג כאשר היה שם סיכון בטיחותי בדרגה גבוהה מאוד. הפקחים התלוננו על הפרעות לערוצי התקשורת. כמו כן, היו שם בעיות שאני לא יכולה לפרט אותן כאן. בעקבות זאת, החלטנו לקחת את כל הטיפול הזה ולתת לו רמת עדיפות גבוהה. מונה צוות ואני חברה באותה צוות שבניהולו של הפרקליט דולן מפרקליטות המדינה. ישנו צוות משותף יחד עם סמנכ"ל תעופה, משטרת ישראל והמשרד לבטחון פנים והפרקליטות לטיפול בנושא הזה. אנחנו החלטנו, ביוזמה של משרד המשפטים, לקחת חקירות לדוגמא והטלנו זאת על יחידה איכותית, על היחידה שלנו לחקירות פשעים. זה לא טיפול טריטוריאלי בתחנה מסוימת. מתנהלת חקירה שאני מנועה מלספר עליה והגענו להרבה אנשים בנושא הזה.

היו"ר סאלח טריף:

מהי הבעיה שלכם? הרי יש לכם תחנות משטרה בכל מקום?

אברהם שטרן:

אדוני היושב ראש, אני חייב ללכת עכשיו ולכן אני מבקש שהסיכומים לישיבה לא יהיו היום. נצטרך עוד להמשיך לדון בזה. גם חברי הכנסת בויס וזיסמן ביקשו.

מרגלית קרופרו:

הבעיה שלנו היא כזו. אנחנו פועלים לפי תלונות שאנחנו מקבלים ממשרד התקשורת. יש לנו הנחית עבודה משותפת לנו ולמשרד התקשורת. אנחנו מקבלים ואנחנו פועלים לפי הנתונים הטכניים שהם מביאים לנו וזאת משום שאנחנו במשטרה לא מומחים בנושא הטכני של השידורים. אנחנו עובדים בשיתוף פעולה עם היחידה לפיקוח תדרים שנמצאת במשרד התקשורת שבסך הכל מונה שני אנשים.

היו"ר סאלח טריף:

גבירתי, אתם מקבלים תלונות על תחנות פיראטיות, אתם תופעים את הציוד ומגישים תלונה, למה עוד אתם זקוקים? לפרופסור?

מרגלית קרופרו:

אנחנו צריכים להוכיח שהתחנה פועלת ומשדרת ועניין הוכחת השידור מצוי בידי היחידה לפיקוח במשרד התקשורת. הם האנשים הטכניים. מדובר בתופעה שהיא דומה לתופעת הסמים וכאשר אתה מוצא חומר שהוא חשוד כסם לבן אתה לא אומר שזה סם, אלא אם כן אתה בודק אותו.

היו"ר סאלח טריף:

גבירתי, אחזקת המשדר היא בלתי חוקית.

בני אלון:

אולי תסבירי ליושב ראש איך מתבצע התהליך.

מרגלית קרופרו:

התהליך נעשה בשיתוף פעולה. היחידה הזו של משרד התקשורת מוציאה את הצווים, משטרת ישראל נותנת את הסיוע לאבטחה. הולכים יחד ותופסים את הציוד. ישנם הסדרים שהציוד מאוחסן על ידי משרד התקשורת. זה תלוי.

בני אלון:

מי אחראי על האיתור?

מרגלית קרופרו:

משרד התקשורת אחראי על האיתור. כאשר עומדים לקבל תלונה מאזרח, אני תמיד מפנה אותו למשרד התקשורת על מנת שהם יאתרו את הפעילות. זה לא אנחנו. אנחנו עובדים בשיתוף פעולה מלא בנושא הזה ולכן נערכים מבצעים.

טאלב אלסאנע:

אני מבין את הבעייתיות באיתור מקום שידור שהוא לא ידוע, אבל מה הבעיה באיתור מקום שידור שהוא כן ידוע?

היו"ר סאלח טריף:

יש דברים שאי אפשר לקבל אותם בהיגיון הפשוט. אני עובר בישוב מסוים ואני רואה את המשדר ואת האנטנה. גם אתם רואים ויודעים על כך. אתם בסיור פשוט יכולים לתפוס את האנשים. למה אתם עושים מכך קונספציה? האם מדובר בתפיסת מרגל? אני לא מבין את הסיבוך שהמשטרה מנסה לעשות בעניין, הרי משטרת ישראל עושה יום יום סיורים בהרבה מקומות.

מרגלית קרופרו:

אדוני היושב ראש, ברשותך אני רוצה לספר מהו המשך התהליך בכדי שתשמע את מלוא התמונה. אם כן, אנחנו פועלים יחד איתם ואנחנו עובדים יחד איתם. אנחנו לא עושים שום פעילות יזומה. השוטרים שלנו מאבטחים, אחר כך מביאים זאת ליחידת החקירות. יחידת החקירות, בליווי צמוד של המומחים האלו, אמורה לחקור ואז יש לנו בעיה חוקית של המשדרים. אנחנו מגיעים לבעלים ולמפרסמים. לאחר מכן התיק אמור ללכת לתביעה שזו בעייה בפני עצמה.

צבי האוזר:

הבעיה היא שלא מגישים כתבי אישום.

היו"ר סאלח טריף:

מי לא מגיש? הפרקליטות?

מרגלית קרופרו:

בוודאי. גם אם אתה מגיש כתב אישום, בסופו של התהליך אתה זוכה לקנסות של 100-300 שקל שהם לעג לרש. הבעיה היא שלמחרת בעלי התחנות משיגים את הציוד ועוד פעם הם פותחים תחנת שידור. זו הבעיה שלנו ומדובר בסדרי עדיפויות. בזמנו הצענו שאנחנו נקים במשטרה יחידות מיוחדות לנושא של האכיפה.

היו"ר סאלח טריף:

גבירתי, בשביל מה?

מרגלית קרופרו:

זה לא כל כך בשביל מה.

נחמן שי מהרשות השנייה פנה אלינו וקיימנו ישיבה ברמה של מפכ"ל ושר לפני שנה. הוחלט שאנחנו עושים מבצעים בנושא הזה. זה לא אומר שאנחנו לא מטפלים. קיבלנו מהם עשר תלונות על תחנות מובילות ואנחנו פחות או יותר היסלנו שבע תחנות. גם הנושא של שיתוף הפרקליט דולן מטופל.

דוד אזולאי:

אני מבין שלאחר שאתם תפסתם את בעלי התחנות, למחרת הם שוב פתחו תחנת שידור.

מרגלית קרופרו:

כמובן שלמחרת התחנה נפתחה.

היו"ר סאלח טריף:

ניצב קרופרו, אני מבקש ממך להביא לוועדה מסמך על מספר התלונות שהוגשו לכם וכן כמה כתבי אישום אתם העברתם לפרקליטות? אני מבקש מהפרקליטות לומר לנו כמה כתבי אישום הגיעו לידי מיצוי בבית המשפט בשנה האחרונה ואילו קנסות הוטלו?

מרגלית קרופרו:

בסדר, אני אעביר לוועדה את הנתונים.

בני אלון:

האם קרה פעם שאתם הפעלתם את סמכותכם וסמכות פוליטית מסוימת אמרה לכם לא או עצרה אתכם?

נאוה שטראוס:

לי ידוע על מקרה כזה בירושלים.

מרגלית קרופרו:

לי לא ידוע על מקרה כזה. אנחנו לא מתעסקים בפוליטיקה, אלא באכיפת החוק.

לגבי ערוץ שבע ברצוני לומר שאתמול שוחח ראש אגף החקירות ניצב סנדו מזור עם הגברת למור ליבנת, שרת התקשורת, וכפי שאמר יועץ השר הנושא נמצא בבדיקה. אם אנחנו נקבל תלונה אנחנו נפתח בבדיקה על פי הנתונים. אתמול קיבלנו תלונה מחבר הכנסת אבי יחזקאל לגבי ערוץ שבע ואנחנו נתייחס לזה בהמשך. זה בטיפול.

טאלב אלסאנע:

גם אני שלחתי תלונה כך שיש לכם עוד תלונה בדרך.

דוד אזולאי:

כיצד אתם יכולים לפעול כנגד ערוץ שבע?

מרגלית קרופרו:

כאשר תתקבל תלונה במשטרה אנחנו נבדוק אותה ונטפל על פי הנתונים.

בני אלון:

אדוני היושב ראש, כמה תחנות מתוך ה-72 תחנות אתה רוצה לסגור היום בסוף הישיבה?

היו"ר סאלח טריף:

אני רוצה לסגור את כולם.

כרגע יש חוק ושרת התקשורת ממונה על ביצוע החוק ואנחנו רוצים שהיא תבצע את זה גם על ערוץ שבע וגם על ערוץ תשע וגם על ערוץ שמונה. אתם צריכים לעשות זאת. אנחנו לא נרפה מכס. אני גם לא מקבל את דברי המשטרה. המשטרה עושה מהעניין סיבוך גדול. בכל הרצינות אני אומר שעוד לא נשמעה איזוולת לפני בוועדה הזאת. יש פה חוסר רצון לטפל וכאשר מטפלים בעניין הזה, העניין מטופל בצורה שלומיאלית.

אני רוצה לפנות אל משרד התקשורת ולשאול אתכם, מדוע אתם מעכבים את התיקים?

יעל אחילאה:

לי לא ידוע על עיכוב תיקים. אינני עובדת בפרקליות ואני לא נציגה של התביעה. אני באתי כנציגת יועץ המשפטי ולכן אין לי נתונים על כתבי אישום.

היו"ר סאלח טריף:

האם יש לך הסברים לקלות העונשים שמוטלים? האם זה בא בעיקבות בקשתם של התובעים?

יעל אחילאה:

אני לא מייצגת את הפרקליטות ואני לא יודעת מהם דורשים. אני מניחה שזה לא מה שהם מבקשים.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו מבקשים שנציגי הפרקליטות יופיעו לפנינו בפעם הבאה ויסבירו לנו איך קורה שמטילים עונשים כאלה.

יעל אחילאה:

אני מבינה שחלק מהאכיפה נעשית על ידי מחלקת התביעות של המשטרה וחלקה נעשה על ידי הפרקליטות, כך שהעניין הוא מפוצל.

היו"ר סאלח טריף:

כלומר, המשטרה יכולה להגיש תביעות באופן ישיר?

מרגלית קרופרו:

כן.

יעל אחילאה:

אני לא יכולה לספק נתונים לגבי הפרקליטות כי אני לא שייכת לפרקליטות.

היו"ר סאלח טריף:

אני מבקש שתעבירי את רחשי ליבנו לגבי מה שאמרנו כאן.

יעל אחילאה:

היועץ המשפטי לממשלה קיבל פניות מחבר כנסת צוקר וכן עוד פניות מאזרחים. לנו אין יחידות של פקחים ואנחנו חייבים להסתמך על משרד התקשורת.

היו"ר סאלח טריף:

על משרד התקשורת והמשטרה.

יעל אחילאה:

והמשטרה. אבל כפי שהוסבר פה המשטרה פועלת במציאות מסוימת.

היו"ר סאלח טריף:

אין קשר בין משרד התקשורת והמשטרה.

מרגלית קרופרו:

אדוני, זה לא נכון לחלוטין.

צבי האוזר:

זה לא נכון. יש עשרות תיקים שאותרו והם מונחים בפרקליטות. נדמה לי שבשנתיים האחרונות הוגשו אך ורק שלושה כתבי אישום. בחמש השנים עוכבו כ-20 כתבי אישום.

היו"ר סאלח טריף:

שמעתי את ההערה הזו ואני מקבל אותה.

דוד אזולאי:

אני מופתע לראות שיש 72 ערוצים פיראטים ואני חושב שהדיון לא צריך להיות על ערוץ שבע, אלא על הסיבה להקמתן של כל כך הרבה תחנות פיראטיות. אני חושב שיש לי את התשובה לסיבה. הסיבה היא האכזבה של הציבור מהרשות הממלכתית.

נאוה שטראוס:

אז למה הם לא ניגשו למכרזים?

דוד אזולאי:

אני מכיר את הציבור שאני מייצג אותו כאן ואני יודע עד כמה הוא מאוכזב מהרשות הממלכתית. אני גם יודע עד כמה הציבור שהוא איננו מקורב לא נהנה לשמוע את הערוצים הממלכתיים. אני לא יודע אם יש היום אפשרות לסגירת ערוץ שבע ואת שאר הערוצים. פעם חשבתי שמדובר ב-5 או ב-10 תחנות פיראטיות, והיום אני נוכח לדעת שיש שפע של ערוצים. אם יחוקקו את החוק אז פה אני כבר אדרוש גם את אותו שינוי החוק לגבי אכיפת חילולי שבת. עכשיו מתברר לי שבדיוק אותו תהליך קורה כאשר מתבצע חילול שבת. דרך אגב, גם בחוק החזיר יש את אותה בעיה. צריך לבוא ולהוכיח שאכן נמכר חזיר ורק לאחר מהלכים ארוכים ומייגעים אפשר להגיש כתב אישום שבסופו של דבר שוכב בפרקליטות ולאחר שנים רבות העונש שמוטל הוא קנס נמוך, אז למה לא למכור חזיר? ולמה לא לחלל שבת? ולמה לא לפתוח תחנות פיראטיות? זה אותו כלל. רבותי, בואו לא נחפש מדוע הגשר מתמוטט. בואו נבנה את הגשר מחדש. זאת הבעיה שלנו. הציבור מאוכזב מהשידורים הממלכתיים, נקודה.

בני אלון:

גם חבר הכנסת אזולאי מסכים לכך שכל עוד החוק הוא חוק, צריך לבצע. אף אחד לא חושב אחרת. אבל, והאבל הזה הוא מתייחס לכל הרמות, אם רוצים להיות אנשים ריאליים אז צריכים להתייחס לאותם מניעים שגרמו לכך וזה לא רק ערוץ שבע. ערוץ שבע הוא מיוחד בכך שהוא ערוץ ארצי ואין ספק שהוא מילא חלל גדול מאוד. זאת תחושה שהרבה בציבור הדתי ובציבור הימני מבטאים. לאחר שנראה מה קורה עם הוועדה של יוסי פלד וכל שאר הדברים אנחנו נצטרך לגשת לנושא הזה. בחקיקה הקיימת ערוץ שבע לא יכול להיות ערוץ ארצי נוסף וצריך להתייחס לזה. אנחנו נצטרך למצוא איזשהי אפשרות שגם הרשת הארצית תהיה פתוחה לאיזשהי תחרות. תחרות היא מתכון לחופש ולהצלחה. אני חושב שהערוץ השני השביח את רמת החדשות הכללית, גם בערוץ הראשון וגם בערוץ השני. אני גם מקווה שהערוץ השני לא ילחם בכך שהערוץ הראשון יכנס יותר למסלול המסחרי ואולי אפילו יוכל להשתחרר מהאגרה שלו. התחרות רק תוסיף לכולנו. לדעתי צריך לגשת לכיוון הזה.

אני בהחלט לא מרוצה מהמצב הקיים. המצב הקיים עושה צחוק מהחוק וזה לא ערוץ שבע בלבד, אלו 72 תחנות. בהזדמנות הזו אני רוצה להודות לעבודה שעשה פרופסור לימור ושהביא לפנינו את הנתונים. לפעמים חלק מהעבודה שלנו הוא מה שנקרא להלבין. לא תהיה ברירה, נצטרך להתמודד עם הנושא הזה. אם השרה, תוך זמן מסוים, לא תגיש את המלצות הוועדה שלה ולא תראה לנו איך אנחנו מתמודדים, אז אי אפשר יהיה להמשיך להחזיק את הדברים האלה מתחת לשולחן. נעלה אותם מעל השולחן בראייה ארצית כדי שכל סקטור יחוש מיוצג כפי שאמר חבר הכנסת אזולאי. לדעתי, הפתרון האמיתי היחידי יהיה שוב בצד המסחרי. אם לדוגמא, הערוץ החדש החוקי "קול-חי" יהווה גורם תחרותי והוא יאמר: אתם מסכנים אותי, הוא יצור מצב שיחייב את כל האחרים, בעזרתנו, להיכנס להתמודדות מולו. כלומר, צריך כאן ליצור מצב שבאמת תהיה תחרות חופשית ושבאמת החקיקה תתייחס גם לאפשרות של רדיו אזורי וגם לאפשרות של רדיו ארצי. שיגוע המשטרה באכיפה של דברים שאחר כך אין בהם תוחלת, מביא להורדת המוטיבציה. אנחנו חייבים להתמודד עם הנושא.

טאלב אלסאנע:

אני רואה רשימה כל כך ארוכה של תחנות רדיו ואני שואל למי יש זמן לשמוע אותם. שנית, אני לא רואה שום רדיו אחד בסקטור הערבי.

כרמית פנטון:

ברדיו האיזורי יש רדיו ערבי.

טאלב אלסאנע:

אני יודע שבנצרת יש רדיו אלפיים.

יחיאל לימור:

יש היום לפחות 12 תחנות רדיו במגזר הערבי. דרך אגב, המקום היחיד במדינת ישראל בו יש טלויזיה פיראטית הוא המגזר הערבי.

היו"ר סאלח טריף:

בכל מה שקשור לפיראטיות אל תגיד לא על המגזר היהודי ולא על המגזר הערבי.

טאלב אלסאנע:

אין ספק שתחרות היא דבר מועיל. הבעיה היא כאשר אין בקרה ואין פיקוח והדבר יכול להתפתח לדברים מאוד מסוכנים ומפלצתיים. זאת אומרת, שההסתה בהם היא מאוד קשה. אי אפשר להגיד שלא איכפת לנו מזה. התחנות האלה משפיעות על עיצוב התרבות והאישיות של הילדים שלנו ועל חינוכם ולכן חשוב מאוד שיהיה פיקוח. זאת צריכה להיות מטרה של כולנו. מעבר לבעיה שיש שבעים תחנות פיראטיות יש בעיה הקשורה לתכנים של השידורים. אנחנו שומעים מה ערוץ שבע משדר ואת תת הרמה של השידורים ואת ההסתה ולדעתי זה חוסר אחריות ממדרגה ראשונה לאפשר לערוץ כזה, במיוחד שהוא ארצי, להמשיך ולשדר. התכנים של השידורים הם הסתה לכשעצמה. איך אפשר לשתוק כאשר מבצעים עבירה וכולם שומעים את זה?

רפי אלול:

התפקיד שלנו הוא לשמור על החוק. אני לא מציע לגזור גזירה שווה לכל אותם אלה שמפירים את החוק. אבל, גם בתוך כל אלה שמפירים את החוק יש כאלה שיותר מפירים את החוק ויש כאלה שפחות. לדעתי, צריך לטפל קודם כל באלה שמפירים את החוק ומשדרים שידור ארצי. אני הייתי בין אלה שניסחו את החוק ואני אומר לכם שעבדנו ימים ולילות והתלבטנו רבות. לא יתכן מצב שאדם אשר התחרה ושאסף כסף להקמת רדיו איזורי פתאום מולו יקום רדיו אחר שיהיה אפילו עם אותה אידאולוגיה, אבל בלי אותן הוצאות שיש לרדיו שהתחרה. יכולה השרה למור לבנות לחשוב שהיא בעד ערוץ שבע, אבל היא גם צריכה לחשוב איך מסדרים זאת בצורה חוקית ואיך מתמודדים מול אותם זכיינים שזכו בחוק והקימו את התחנה במיטב כספם. אני מבין שהעניין מטופל במשטרה וזה עניין של סדרי עדיפויות שלה. הדרך הרצויה ביותר היא להביא לכאן את שר המשטרה ואת שר התקשורת כדי להסביר לנו מהו סדרי העדיפויות. אנחנו גם צריכים לדעת איך אנחנו עומדים מבחינה חוקית מול אותם אנשים שזכו והשקיעו את מיטב כספית. אני מכיר שתי תחנות איזוריות שלא מרוויחות ושיש להן קשיים רבים מאוד להתקיים משום שיש להם בעיה עם הפרסומות. התחנות הפיראטיות מתמודדות מולן על אותן נתחי פרסום ואצלן יותר זול.

בני אלון:

זו הבעיה.

ערוץ שבע לפחות רואה את עצמו כחוקי וטוען שהוא השקיע מיליונים בשביל הספינה הזו.

רפי אלול:

כל אחד יכול לחשוב שהוא חוקי. השאלה מה החוק אומר?

יחיאל לימור:

צריך להבחין בין שלוש רמות של הדיון. ראשית, שינוי מפת התקשורת בישראל. לצערי, הדיונים שנעשו עד עכשיו הם בלתי רציניים, אבל זה נושא אחר. הוועדות לא בטוח שהן מטפלות ברצינות הראויה בנושא. שמענו מיועץ השרה מהן המסקנות שלמענן מונתה הוועדה, שאמורה להיות ועדה ציבורית, כדי לדון בסוגיית מפת התקשורת בישראל.

צבי האוזר:

איך אתה יודע שהדיונים לא רציניים?

יחיאל לימור:

הנושא הזה מעסיק היום את כול מדינות אירופה, זו לא רק בעייה ישראלית. שם נזהרים כמפני אש מלקבל החלטות בחופזה משום שזהו נושא סבוך מאוד שיש לו השלכות דמוקרטיות אדירות.

שנית, הסוגייה של ערוץ שבע. רוצה הכנסת, רוצה הממשלה, היא יכולה לקבל חוק שיקרא: חוק ערוץ שבע, שיכשיר את ערוץ שבע ואין בעייה ולכן כל הדיונים בנושא הזה הם דיוני סרק. אם רוצים להכשיר אותו אפשר לעשות זאת בקלות רבה מאוד.

הסוגייה השלישית היא הסוגייה הפיראטית ופה ערוץ שבע ממלא תפקיד מאוד קריטי, משום שערוץ שבע הוא הסמן הימני, במקרה זה לא בדיעות, של ההתנהגות של כל המערכת כלפי כל הנושא הפיראטי. הוא מוביל את הדגל. ברגע שמתייחסים אליו ברחמים, מתייחסים כך לכל השאר.

היו"ר סאלח טריף:

ניצב מרגלית קרופרו, את סיפרת לנו שראש אגף החקירות ניצב סנדו מזור דיבר עם השרה לימור לבנת. אנחנו מבקשים לדעת האם השרה ביקשה ממנו לפתוח בחקירה או לא ביקשה.

מרגלית קרופרו:

מה שסוכם הוא שהשרה תבדוק ותעביר את הממצאים.

היו"ר סאלח טריף:

היא עדיין לא נתנה תשובה.

מרגלית קרופרו:

עדיין לא. זה בבדיקה.

היו"ר סאלח טריף:

אני גם מבקש לדעת האם המשטרה תפתח בחקירה בעקבות התלונה של אבי יחזקאל?

בני אלון:

אני לא מבין על מדובר בכלל?

היו"ר סאלח טריף:

אני מדבר לגבי ערוץ שבע.

בני אלון:

אני מבין עכשיו שמדובר רק לגבי ערוץ שבע. אני חשבתי שמדובר על כל ה-72 תחנות. האם הנושא הוא ערוץ שבע?

היו"ר סאלח טריף:

אני בחרתי לשאול בקטע שמעניין אותי על ערוץ שבע. האם אתה תגביל אותי?

גבירתי, אני מבקש ממך לברר לנו האם בעקבות התלוונה של חבר הכנסת יחזקאל נפתחת חקירה בעניין ערוץ שבע?

מרגלית קרופרו:

בינתיים, אני אומרת לך, שהכל נמצא בבדיקה.

היו"ר סאלח טריף:

בבירורים.

מרגלית קרופרו:

בבירורים, ודאי. אם אתה מבקש תשובה לאחר מכן, נעביר לכם תשובה.

היו"ר סאלח טריף:

אני ביקשתם מכם נתונים קודם לכן ואני מבקש לקבל אותם.

מרגלית קרופרו:

אדוני, אני הבאתי נתונים. אני התכוונתי ועשיתי שיעורי בית. אבל, הנתונים שלנו כאן הם רק על תלונות שנפתחו תיקי חקירה. יש לנו שני הליכים. יש תלונות שנגנזות ויש תלונות שלהם נפתחים תיקי חקירה. אנחנו כמטרה אוכפים את החוק, אבל אדוני יודע שאנחנו לא לבד במערכה. יש לנו גם בתי משפט. אני לוקחת את הנתונים של 96. תיקי חקירה שנפתחו, יש לנו בסך הכל 46 תיקי חקירה. מתוכם שמונה עדיין בחקירה. ישנם תיקים שנסגרו מחוסר ראיות ושלא טרחנו לבוא לזה, 12 מתוך 46. בסך הכל בתביעה 23. בסך הכל יש פעילות, אבל כמו שאמרתי אנחנו לא לבד. קורה ומכינים כתב אישום ודרך כלל התיק נתקע במערכת. האם אדוני לא שמע על צואר הבקבוק במערכת התביעה. גם להם יש בעיות משלהם. לאחר מכן התיק נדון. אני הייתי ראש לשכת תביעות ואני הגעתי לתיקים אחרי שנתיים-שלוש.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו נעורר את העניין כדי לפתוח את צואר הבקבוק.

מרגלית קרופרו:

ישנם צוארי בקבוק בכל המערכת. בכל מקרה, אני אגיש לאדוני את הנתונים.

אנחנו רואים מעבודתו של פרופסור לימור שיש תפיסות של ציוד ושיש תלונות למשטרה. אין תפיסה של ציוד ללא משטרה. זאת אומרת, ישנה פעילות של המשטרה, אבל כפי שהסברתי, ברגע שאתה תופס את א' הוא מתחיל עם ב'. הוא מקבל עונש מצחיק. היום בחוק יש לנו קנסות של מיליון ושל 3 מיליון שקלים. אם פעם אחת יקחו תיק לדוגמא שישמש הרתעה להרבה אנשים אז נהיה בכיוון הנכון. אנשים שעומדים מאחורי הדברים האלה הם אנשים עם כסף ושלוש מאות שקלים של קנס לא מעלה אצלם ולא מוריד. זה לא כסף לאנשים שמגלגלים עשרות אלפי שקלים, לכן זו בעייה.

היו"ר סאלח טריף:

גבירתי היועצת המשפטית, אני מבקש להעביר את הנתונים האלה לנשיא בית המשפט העליון את הנתונים האלו. זה נראה לנו מגוחך. גיחוך אמיתי.

מרגלית קרופרו:

אדוני, זה מה שקורה.

למשטרה ימשיכו להיות סדרי עדיפויות. כאשר יש תיק רצח אז לא מטפלים באיזשהו גוף פיראטי, אלא אתה הולך לתיק רצח. אנחנו צריכים לעשות מהו מאזן האינטרסים. יש לזכור שלמשטרה יש גם את הפאן הבטחוני. אז אנחנו עכשיו לא מדברים על שידורים פיראטים כמו שאנחנו לא מדברים על הרבה דברים אחרים. לכן, יש סדרי עדיפויות שהמפכ"ל קבע מהם. למרות זאת אנחנו נפגשנו וישבנו ואנחנו עובדים בשיתוף פעולה. כל יום יומיים יש לנו מבצעים, אבל אדוני זה כמו אמבות. אתה כורת לה רגל והוא מתחיל ברגל השנייה. אתה גם לא כורת רגל ברגע שאתה לוקח את הציוד, כי אם אתה לא מגיע לסוף הדרך ואם אתה לא עושה הרתעה וחינוך אז זה לא עוזר. אני רוצה לראות כמה רדיו פיראטי יהיה במדינה הזו ברגע שאדם יקבל קנס של שלושה מיליון שקל.

איתן כבל:

אני מצטער שהגעתי לאיחור לישיבה.

אני בעד זה שכל מי שירצה יוכל לשדר ושתהיה תחרות. מי שיצליח לשרוד בתחרות, ישרוד. אנחנו האזרחים נקבע מה טוב ומה רע. למשטרה יש סדרי עדיפויות ותקנים כמו שיש לכל מערכת ציבורית. הנושא שעלה כאן הוא על ערוץ שבע באופן ספציפי וזה לא כי אין בעיות של רדיו פיראטי בכל מקום בארץ. מבחינתי זה עדיין שונה. הרדיו הפיראטי של תל-אביב לא הגיע לכנסת. בכנסת היה דיון במליאה ושרת התקשורת ואמרה שהשידורים הם חוקיים. אנחנו גם זוכרים את הסערה שהיתה בכנסת וראש הממשלה הנוכחי קם ואמר: לא ניתן. הנושא הזה היה קרב פוליטי והוא עלה על סדר היום הציבורי. אין עיני צרה, למרות שכאשר אני שומע את השידורים אני חושב שכל שני וחמישי יגישו תלונות על הדברים שנאמרים שם. אבל זהו נושא אחר. מאחורי ערוץ שבע עומדים כוחות פוליטיים. מפעיל תחנת הרדיו ביהוד הוא איש פרטי. דרך אגב, לא כולם בעלי ממון. יש כאלה שהפעלת תחנת הרדיו היא בשבילם תחביב. פה הנקודה היא אחרת לגמרי. כאשר עומד ראש ממשלה דהיום ואומרת שרת התקשורת בחודש יולי כי השידורים הם חוקיים במובן הזה שאין לה יכולת, זהו הדבר החמור. הפעולה הראשונה שהמשטרה צריכה לעשות היא לטפל בכל אותן אנטנות ובכל אותם שידורים, למען יראו וייראו ושאיין איפה ואיפה.

מרגלית קרופרו:

אני השבתי והתשובות כבר ניתנו.

נאוה שטראוס:

ראשית אני מאוד שמחה שהעלתה את הנושא על סדר היום. שנית, אני לא רוצה שיתפרש כאן שהרשות רוצה סתימת פיות. הרשות השנייה מעודדת פתיחות ערוצים. אני רוצה שיהיה במדינת ישראל שיוויון הזדמנויות ולכן כל עוד לא שונה החוק, אני חושבת שכל הפעולות עליהן דיברו פה חייבות להינקט.

היו"ר סאלח טריף:

ברגע שאנחנו נחשוב שיש חוק ונעשה ממנו צחוק, אז לא תהיה לנו יותר מדינה ואני מדבר על כל החוקים.

דוד אזולאי:

כולל חילול שבת וחוק החזיר.

היו"ר סאלח טריף:

בנושאים רבים יש תחושה של הפקרות במדינה ובזה אנחנו פשוט מזעזעים את הקרקע עליה אנחנו יושבים. אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו דבר כזה.

בני אלון:

אתה מדבר באופן כללי על חשיבות שמירת החוק.

היו"ר סאלח טריף:

אני מדבר באופן כללי. אנחנו מזלזלים בדברים חשובים ממדרגה ראשונה. פעם אחת זה יכול להיות ערוץ שבע שחבר הכנסת אלון אוהב ופעם שנייה זה יכול להיות ערוץ 17 שאולי חבר הכנסת טאלב אלסאנע יאהב. יתכן וזה יקרה מחר, אין שום בעיה. יש הרבה אנשים בעלי ממון שיסיתו נגד המדינה בדיוק על גבול המים הטריטוריאליים. אני מציע לכם לחשוב על העניין בגדול משום שהעניינים הם לא פשוטים. אנחנו מתפרצים פה לדלת פתוחה.

בני אלון:

אדוני היושב ראש, האם אתה עכשיו מסכים?

היו"ר סאלח טריף:

זה הסיכום שלי.

בני אלון:

אז כסיכום אני מציע לא להיכנס לתוכן השידורים.

היו"ר סאלח טריף:

אני אומר לכם שבקטע הזה יש משום הפרה בוטה של חוק במדינת ישראל וכל עוד לא שינו את החוק המשטרה צריכה לפעול. הדיון הזה בא לשים על השולחן נושא חשוב ממדרגה ראשונה.

אנחנו מבקשים מהמשטרה להעביר לנו בכתב את הנתונים לגבי התלונות, לגבי הטיפול שנעשה ולגבי התיקים שהועברו לפרקליטות ושנתקעו או שלא נתקעו. אני מבקש גם להעביר לפרקליטות המדינה את בקשתנו לקבלת נתונים לגבי טיפול בנושאים האלה. אני מקווה שהנתונים יגיעו אל שולחן הוועדה. כדי שיהיה לנו דיון רציני וממצה צריך לעשות דיון משותף עם ועדת החינוך וגם עם ועדת הכלכלה ואולי פעם אחת נעשה דיון רציני ומקיף. אין פה ניסיון לגרוע אחד מהשני, אלא להיפך. יתכן ונקיים דיון משותף עם שרי התקשורת, המשטרה וגם עם פרקליטות המדינה כדי שנדע מה אנחנו עושים ואיך אנחנו מתקדמים בעניין הזה. כרגע יש בעייה ובקשתינו שהכל יטופל לפי החוק.

אני מודה לכם. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12:55.